

Τῆ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἡ Ἐν τῷ Ναῷ Εἰσοδος
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀΐστασιν. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος 4 Παφ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ει
σα κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον
μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε
κρα α ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου
ου προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος
σε ε ε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ

σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
μαρ τι ι αις

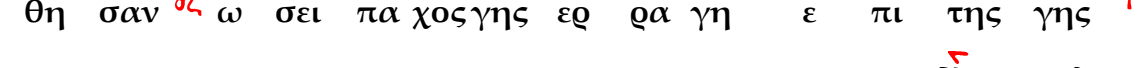
Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λε γ
ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

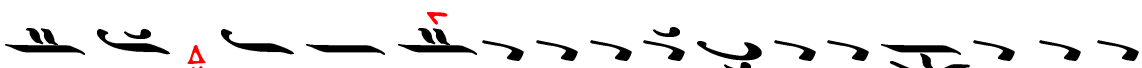
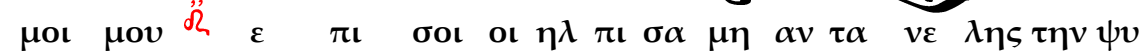
οι κρι ται αυτων π ₉

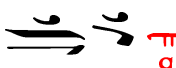
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

 θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης π ₉

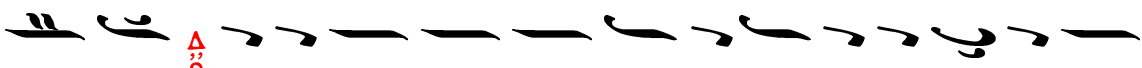
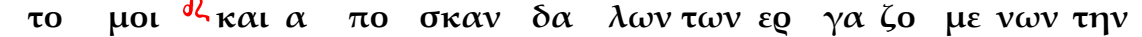
 δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην π ₉

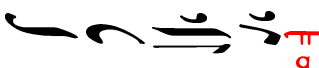
O τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

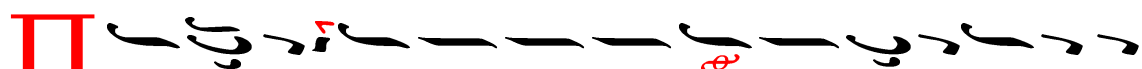
 μοι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

 χην μου π ₉

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

 το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

 α νο μι αν π ₉

Π ε σου νται εν α μι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

 λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

 θω π ₉

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

 προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην π ₉

E κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειειπειν εξεμου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβους μου

Ενω δωτα αυτη η επορευο μην εκρυ

ψαν παγιδα μοι

Κατενοουνεις τα δεξια και επεβλε

πον και ουκ ηην ο επιγινωσκων με

Απωλετο φυγη απεμου και ουκ εστιν

ο εκζητων την ψυχην μου

Εκεεκραξα προς σε Κυρι ειπα συ ει

ηελπισμου μερις μου ει εν γη ζωντων

Προσχεσ προς την δεησιν μου ο οτι εταπεινω

θην σφοδρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων των με ο ο

τι εκραταιωθησαν υπερ εμε εε

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυχην μου του ε

ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου

Ἦχος α΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμφυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· καὶ ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται τῷ ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἢ ἀνακαίνισις, Παρθένε

Μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἁγία, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσαν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἁγία, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρήτον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Mε τα το τε χθη ναι αι σε Θε ο νυμ φε ε

Δε σποι οι να πα ρε γε ε νου ου ου ε εν να ω

Κυ υ υ ρι ι ι ι ου του α να τρα φη ναι

εις τα Α γι α των Α γι ω ν ω ως η γι α

α α σμε ε ε ε νη το ο τε και αι Γα βρι ι ηλ

α πε στα α α λη η προς σε την πα α να μω ω μον

τρο φη ν κο μι ι ι ι ζω ω ω ω ν σοι τα ου ρα νι ι

α πα αν τα ε ξε ε ε στη η η η σαν ο ρων

τα το ο Πνε ευ μα το α γι ι ο ο ν εν σοι σκη

η η νω ω ω ω σαν δι ο α σπι ι λε α μο

λυ υν τε η εν ου ρα α νω ω και αι ε πι ι

γη ης δο ξα ζο ο ο με ε ε ε νη Μη η

η τη ρ Θε ε ου σω ζε το γε ε ε νο ος η η

μω ω ω ω ω ω ν

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ

 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

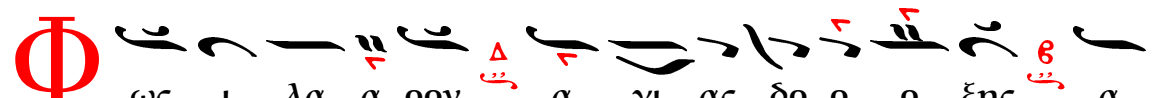
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α

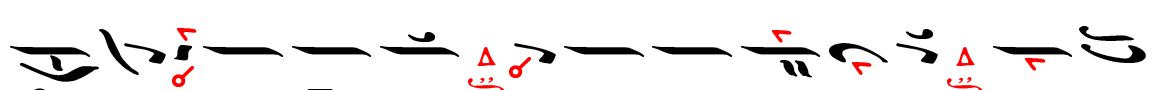
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἰωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἦχος Δι-ϑ

Φ ως ι λα α ρον α γι ας δο ο ο ξης α

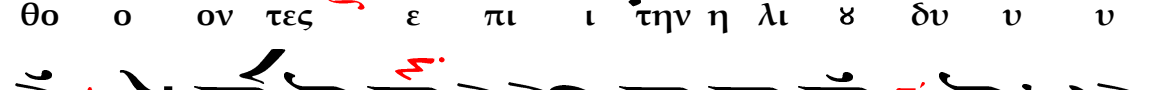
 θα να α τς Πα τρος ου ρα νι ι ι ου α γι

 ου μα καρος Ι η σ ς Χρι ι ι στε ελ

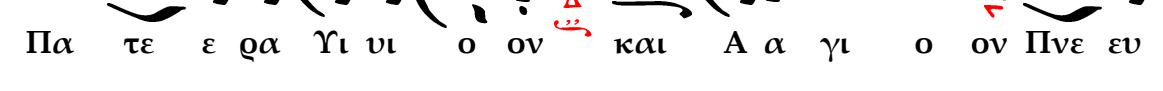
 θο ο ον τες ε πι ι την η λι ς δυ υ υ

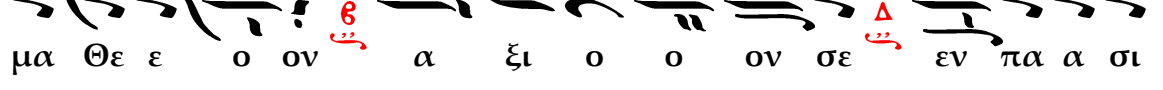
 σιν ι δο ντε ες φως ε σπε ρι νον υ μν μεν

 Πα τε ε ρα Υι υι ο ον και Α α γι ο ον Πνε ευ

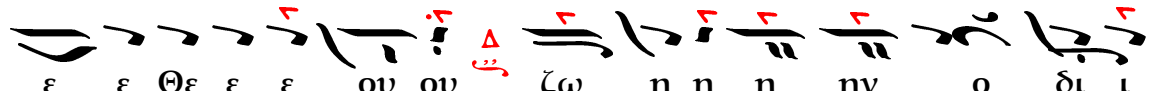
 μα Θε ε ο ον α ξι ο ο ον σε εν πα α σι

 και ροις υ μνει ει ει σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι

 ε ε Θε ε ε ου ου ζω η η η ην ο δι ι

 δς δι ο ο ο ο ο κο ο σμος σε ε δο

 ξα α α ζει

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πδ' Νη ς

I δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμέραις τῆς Κυριακῆς

παντες οἱ δὲ ἄλλοι Κυριακῆς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἰοῦντες

θεοῦ ἡμῶν

I δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμέραις τῆς Κυριακῆς

παντες οἱ δὲ ἄλλοι Κυριακῆς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐν ἡμέραις τῆς Κυριακῆς

I δὲ ὁ δὲ ἐν ἡμέραις τῆς Κυριακῆς

παντες οἱ δὲ ἄλλοι Κυριακῆς

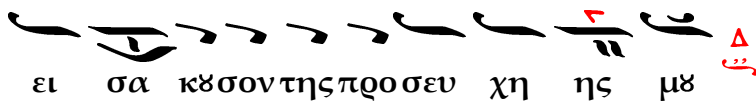
Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι - θ

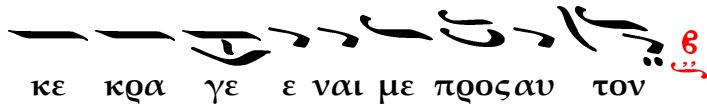
Kυριος ἐπισημασται ἐν τῷ

κράτει μου ἕνεκα τῆς

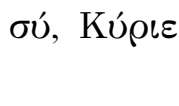
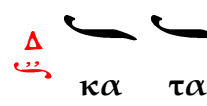
Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με καὶ

ει σα κ̅σον̅τη̅ς̅ προ̅σευ̅ χη̅ η̅ς̅ μ̅ς̅

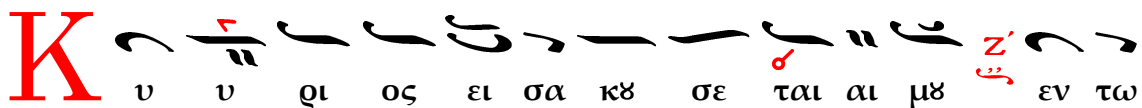
Κυ̅ υ̅ ρι̅ ος̅ ει̅ σα̅ κ̅ σε̅ ται̅ μ̅ς̅ εν̅ τω̅

κε̅ κ̅ρα̅ γε̅ ε̅ ναι̅ με̅ προ̅σαν̅ τον̅

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε κα̅ τα̅ μο̅ νας̅ επ̅ ελ̅ πι̅ δι̅ κα̅ τω̅ κι̅

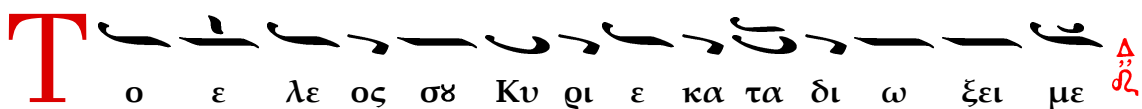
σα̅ α̅ς̅ με̅

Κυ̅ υ̅ ρι̅ ος̅ ει̅ σα̅ κ̅ σε̅ ται̅ αι̅ μ̅ς̅ εν̅ τω̅

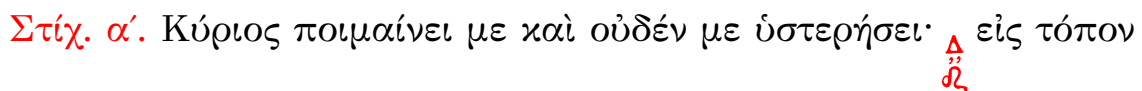
κε̅ κ̅ρα̅ γε̅ ναι̅ με̅ προ̅ς̅ αυ̅ το̅ ο̅ ον̅

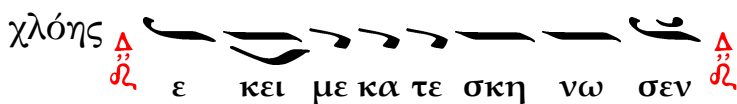

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

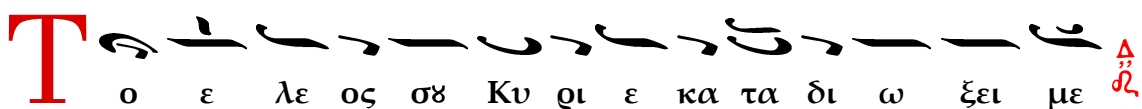
ᾠχος 4 Πα ρ

Το̅ ε̅ λε̅ ος̅ σ̅ς̅ Κυ̅ ρι̅ ε̅ κα̅ τα̅ δι̅ ω̅ ξει̅ με̅

πα̅ σα̅ σ̅τα̅ς̅ η̅ με̅ ρ̅α̅ς̅ τ̅η̅ς̅ ζ̅ω̅ η̅ς̅ μ̅ς̅

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς̅ τόπον̅

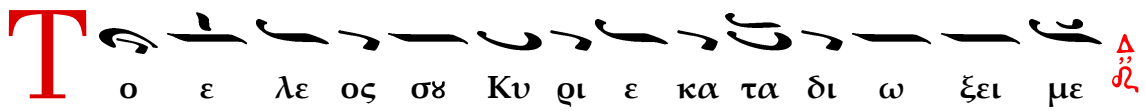
χλόης ε̅ κ̅ει̅ με̅ κα̅ τ̅ε̅ σ̅κ̅η̅ ν̅ω̅ σ̅εν̅

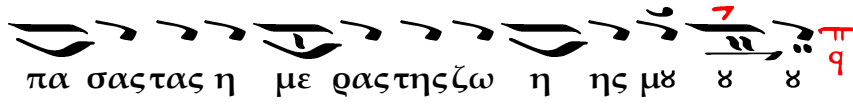
Το̅ ε̅ λε̅ ος̅ σ̅ς̅ Κυ̅ ρι̅ ε̅ κα̅ τα̅ δι̅ ω̅ ξει̅ με̅

πα̅ σα̅ σ̅τα̅ς̅ η̅ με̅ ρ̅α̅ς̅ τ̅η̅ς̅ ζ̅ω̅ η̅ς̅ μ̅ς̅

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ̅

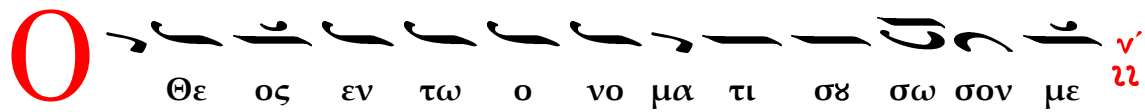
φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μδ ς ς ει

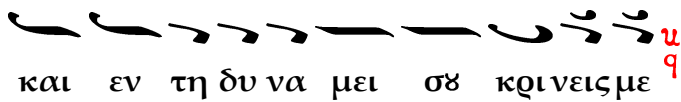
Tο ε λε ος σδ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

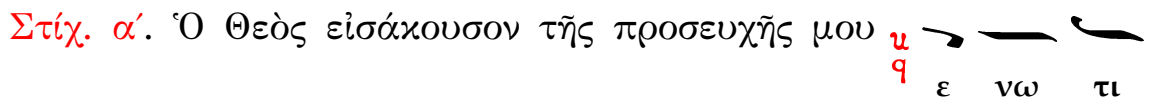

πασατας η με ρασηςζω η ης μδ ς ς

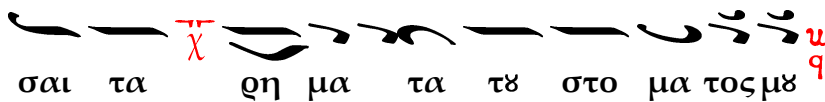
Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

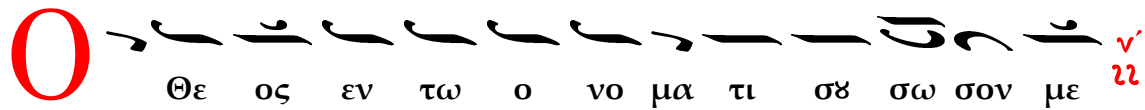
Ἦχος Κε ρ

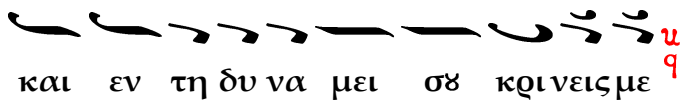
Oθε ος εν τω ο νο μα τι σδ σω σον με

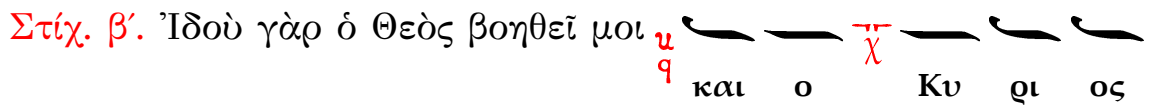
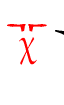

και εν τη δυναμει σδ κρινεις με

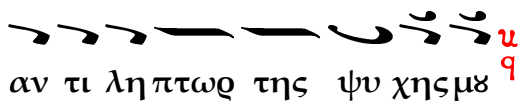
Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρηματα τδ στοματος μδ

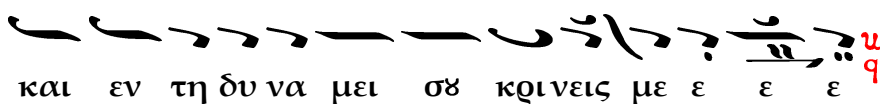
Oθε ος εν τω ο νο μα τι σδ σω σον με

και εν τη δυναμει σδ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αντιληπτωρ της ψυχης μδ

Oθε ος εν τω ο νο μα τι σδ σω σον με

και εν τη δυναμει σδ κρινεις με ε ε ε

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

 Δ τ ε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην **ε**

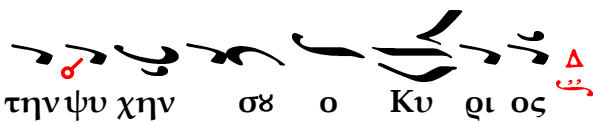
Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη **Δ** ο θεν η ξει

 η βο η θει α μ **Δ**

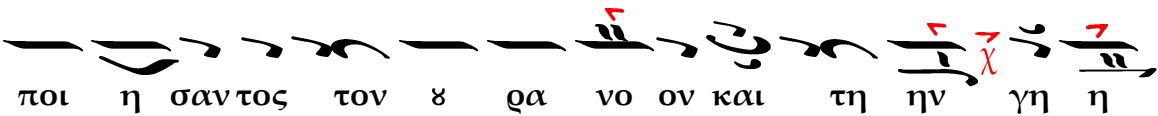
Η βο η θει α α μ πα ρα Κυ ρι ι ι

 Δ τ ε ποι η σαντος τον ε ρα νον και την γη ην **ε**

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ **Δ** φυ λα ξει

 την ψυ χην σο Κυ ρι ος **Δ**

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ε **ζ'** τ ε

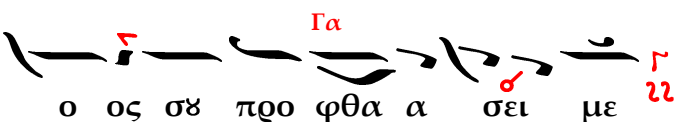
 ποι η σαντος τον ε ρα νο ον και τη ην **χ** γη η

 ην **Δ**

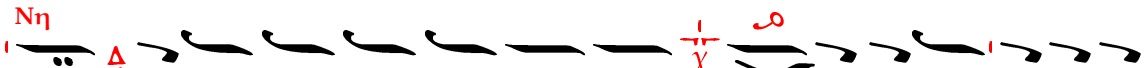

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

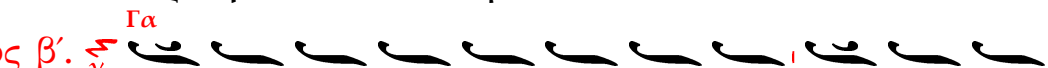
Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μ ε ^Δ τ ο ε λε

 ο ος ^{Γα} σο προ φθα α ^{ζ'} σει με **ζ'**

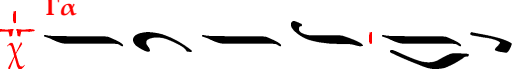
Στίχος α'. ^{Γα} **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μθ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρω σαι αι με ^{Νη} **Ο** Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε

^{Γα} ο ος σθ προ φθα α σει με ^{Νη}

Στίχος β'. ^{Γα} **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

^{Νη} α νο μι αν ^Δ και εξ αν ^χ δρων αι μα των σω σον

^{Νη} με ^{Γα} **Ο** Θε ος α ντι λη πτω ρ μθ ει ^Δ το ε λε ο

^{Νη} ος σθ προ φθα σει με ε ε ε ^{Νη}

Και τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μ' 1-5, 7, 9, 14, 29).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιάν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτήν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη

τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ἡ' 1, 3-11).

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομῶν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυΐδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια, τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεύς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 27, μδ' 1-4).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς βορρᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

A^{Πα} γαλ λι α σθω ση με ε ρον ο ς ρα νος α
νωω θεν και αι νε φε ε ε ε ε λαι ευ φρο συ νη
ην ρα να α α τω ω ω σαν ε πι τα λι αν πα
ρα δο ο ξα με γα λει ει ει α α τθ Θε ς ς
ς ς η η η η μων ι δθ γαρ η πυ υ υ λη η
κα τα Α να το λας βλε πθ ς σα α πο κυ η
θει ει ει σα εκ στειρας α καρ που ε εξ ε πα α
γγε λι ι ι ι ας και τω Θε ω α φι ε ρω θει
ει ει σα α α εις κα τοι οι οι κη η η σι ιν ση
με ρον εν τω ω να α ω ως α μω μος προσφο
ρα προ σα α α α γε ε ε ε ται α γαλ
λι α σθω ο Δαυ ι ι ι ιδ κρ ς ς ων τη ην κιν

νυ υ υ υ ραν ^{π 9} α πε νε χθη σο ονται φη η σι ²² τω
 Βα σι λειπαρ θε ε ε νοι ο πι ι σω α αυ της ^{π 9} αι
 πλη σι ον αυ της α πε ε νε χθη η η σο ο ο ονται ^{π 9}
 ε σω εν τη σκη νη η η τϷ Θε ε Ϸ ²² εν δον τϷ ι
 λα στη ρι ι Ϸ α αυ τϷ ²² α να τρα φη ναι ει εις κα
 τοι οι οι οι κη η η η σιν ^{π 9} τϷ προ αι ω νων εκ Πα
 τρος αρ ρευ στως γεν νη η θε ε εν τος ^{π 9} εις σω τη ρι
 αν των ψυ χω ω ων η η η η μων ^{π 9}

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ⁴ Πα ρ

^{B8} Σ η με ρον ο θε ο χω ρη η τος Να α ος ^{Δ 22} η
 Θε ο το κος εν να ω Κυ ρι Ϸ προ σα α α
 γε ε ε ε ται ^{π 9} και Ζα χα ρι ας τα αυ την υ υ
 πο δε ε ε χε ε ε ε ται ^{π 9} ση με ρον τα των Α
 γι ων Α γι α α α γαλ λο ονται ⁸ και ο χο ρος
 των Α α γγε ε ε λων μυ στικω ως πα νη γυ

ρι ι ι ι ζει μεθ ων και η μεις ε ορ τα α α α
ζο ον τες ση η η με ε ε ε ρον συν τω Γα
βρι ηλ ε εκ βο η η η σωω ω ω μεν χαι
ρε Κε χα ρι τω με νη ο Κυ υ ρι ο ος με τα α σθ
ο ε ε χων το ο ο με γα α ε λε ε ο ος

ευ τε παν τε ες οι λα α οι την μο νην α μω
μη η τον εγ κω μι α α α σωω ω ω μεν
την εκ των Προ φη των προ κη η ρυ υ χθει ει ει
σαν και εν να ω προ σε νε ε χθει ει ει ει σαν
την προ αι ω ω ω ω νων προ ο ρι σθει σαν Μη η τε
ε ρα και επ ε σχα α α των τω ων χρο ο ο
νω ων α να δειχθει ει σαν Θε ο το ο ο ο κον
Κυ ρι ε προ σβει ει ει ει αις α αυ της την ει
ρη νη ην σθ πα ρα α σχη η η μιν και το με γα α
ε λε ε ο ος

Δόξα. Καὶ νῦν.
Λέοντος μαΐστορος.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε κε πε λα αμψεν η με ε ρα χαρ μο ο ο
συ υ υ υ νος και ε ορ τη η πα αν σε βα α α
α α σμι ι ι ος ση μερον γαρ η προ το ο κ Πα αρ
θε ε ε νος και με τα το κον Πα ρ θε ε νο ο ος
μει ει να α α σα εν να ω α γι ι ω ω προ
σα α α α α γε ε ε ε ται και χαι αι ρει
Ζα χα ρι ας ο προ ε ε σβυς ο γε νε της τς Προ ο
δρο ο ο μη και βο α α α γη η θο
συ υ υ υ νως ηγ γι κεν η προσ δο κι ι ι α α
των θλι βο με ε ε νων εν να ω α γι ω

ω ως α α γι ι α α φι ε ρω θη ναιεις κα

τοι οι οι οι οι κη η η η σιν τϛ ϛ Πα αν τα

α α α α να α α κτος ευ φραι νε ε ε

σθω Ι ω α κειμ ο ο προ ο πα α α α α τωρ

και η Αν να α γαλ λι ι α α σθω ο τι προσ η η

νε ε εγ κα αν Θε ε ε ω ως τρι ε τι ζϛ

σα αν δα μα α λι ιν τη ην α α μω ω μον Δε

ε ε ε ε σποι οι οι ναν μη τε ρες συγ

χα α ρη η τε παρ θε νοι σκιρ τη σα α τε και

στει ραι συ υγ χο ρε ε ε ε ευ σα α α α τε ο

τι η νε ω ω ξε εν η η μιν την ϛ ϛ ρα α

νω ω ω ν βα α σι λειει ει ει αν η προ ο ρι

σθει ει σα αν Παν τα α α α α να α α ασ σα

χαι αι ρε ε τε ε λα α οι και α γαλ λι α α α α

σθε ε ε ε ε ε ε

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον, πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε· Πύλη Κυρίου, τοῦ ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Ἀειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας, λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐνδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος Ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὦφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

ᾠχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις

τῶ ὄ ῥσ αι αι ῶ ῶ ῶ νας ῶ των αι ῶ ῶ ῶ

νων α α α μην

Πα Σ η με ε ρον τα στι ι φη των πι ι στων συ υ υ

νε ελ θο ο ον τα πνευ μα τι κως πα νη η η γυ ρι

ι σω ω ω ω μεν και την Θε ο παι δα Παρ θε ε

νο ον και αι αι Θε ε ε ο ο το ο ο κον εν να

ω Κυ ρι ι ου ου προ ο ο σα α α γο ο με ε ε

νην ευ σε βως α νε ε ευ φη μη η σω ω ω ω

μεν την προ ε κλε χθει σαν εκ πα σω ων τω ων γε

νε ε ων εις κα τοι κη τη ρι ον του παν τα α να α

κτος Χρι ι στου ου ου και αι Θε ου ου των ο ο ο ο

λων **Κε** Παρ θε ε νοι λαμ πα δη φο ρου σαι αι αι προ **Δι**

πο ρε ευ ε ε ε ε σθε της α ει παρ θε νου τι

μω ω ω σαι την σε βα α σμι ι ι ον προ ο ο ο ο **Πα**

ο δον **Κε** μη τε ε ρε ες λυ πην πα α σα αν α πο ο θε **Δι**

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτικίον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ ἡ με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνωσβο η σω μεν
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στς η εκ πληρω σις
μὲ τέλος: και ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στς η εκ
πλη ρω σι ι ις

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγῆθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

* * * * *